

Jens Jensens tale i anledning af Jeppe Aakjærs 60-årsfødselsdag

Taler

Jens Jensen
Overpræsident i Københavns
Kommune

Dato

26. september 1926

Sted

Københavns Rådhus

Omstændigheder

Talen blev holdt i.f.m. Jeppe Aakjærs 60-års fødselsdagsfest, som blev fejret på Københavns Rådhus d. 10. september 1926.

Mine Damer og Herrer! — Man har overdraget mig det ærefulde Hverv at byde velkommen

ved denne Fest for Digteren Jeppe Aakjær. Jeg takker de fire Hovedstadsblade, som tog Initiativet til

Festen, og den store Kreds, som fulgte Opfordringen til at hylde vor Gæst.

Højtærede Hædersgæst, kære Jeppe Aakjær! Den tilstedeværende Forsamling af Læsere og Beundrere af Deres Digtning har ønsket at give et festligt Udtryk for deres Glæde og Taknemlighed for, hvad De som Digter har skænket det danske Folk i Deres rige og omfattende Forfattervirksomhed, ved at samles med Dem her i Hovedstadens Raadhus paa Deres 60 aarige Fødselsdag, og jeg udtaler overfor Dem en varm og hjertelig Tak, fordi De har efterkommet Indbydelsen.

Vi samles med Dem her i København, skønt De har Deres Hjem i Jylland, og skønt De baade er bleven betegnet som og vistnok ogsaa selv har anerkendt Betegnelsen: *Jyllands Digter*. Men selv om vi nu alle anerkender, at Jylland er Hovedlandet, allerede paa Grund af sin Størrelse, saa er det dog kun en Del, omend en værdifuld Del, af vort fælles, lille Fædreland, og alt, hvad De har skrevet om dansk Natur og Folkeliv, er, selv om det er herligt præget af Deres Oprindelse som Jyde, dog saa inderligt dansk i Aand og Tone, at vi har følt os berettiget til paa Deres Højtidsdag at hylde Dem og takke Dem paa alle Vennernes Vegne.

De har i Deres lyriske Digtning i Deres Folkelivsskildringer i højere Grad end nogen anden af vor Tids Digtere aabnet vore Øjne for vort Lands egenartede Natur og vort Folks særprægede Liv, det vi andre ofte ligegyldigt er gaaet forbi, indtil De kom og som den store, følsomme Seer aabnede vore Øjne for Skønheden i det daglige Liv i Mark og Eng, i Skov og Vang. De fremkaldte og forøgede vor Længsel efter det aabne, vide Land, vor Følelse og Medfølelse, ja vor Samhørighed med dem, der arbejder i den haarde, stridige Jord og faar den til at give herlig Frugt, der baade nærer vort materielle Liv og giver Tilværelsen Indhold og Fylde. Vi, Deres mange Venner og Beundrere, hilser og beundrer Dem som den mest danske af danske Digtere, fordi De gav vort Liv Baggrund og Dybde ved den vidunderlige og mesterlige Maade, hvorpaa De i poetisk Form har givet Udtryk for Livets Arbejde og for Arbejdets Frugt og for Glæden herover, ligesom Deres varme Hjerter for de smaa i Samfundet har givet sig saa mange smukke og dybtføjte Udtryk i Deres Digtning, at De med Rette kan bære Prædikatet: Folkets Digter.

Aldrig behøvede De at hente Udtryksformer eller Billeder, der var farvet eller fostret i tidligere eller fremmede kulturperioder, let og naturligt faldt det Dem at synge netop den danske Tunge. Derfor blev Deres Sange Allemands Eje, og vort Sprog fik ny og forøget Velklang. — Jylland har Glæden og Æren af at have fostret Dem og givet Dem et Hjem for Deres Manddoms Gerning. Vi vil ikke tage Dem fra vore jydske Landsmand; thi De tilhører os alle. De har i Deres Kunst givet Dem selv til det danske Folk. Men vi vil have Lov til i Aften at tolke for Dem vor store Glæde og vor Stolthed over at have i vor Midte den danske Digter, der er vokset herlig og kraftig op af den danske Muld og dansk Folkeand, og vor Taknemlighed over, at De paa 60 Aars Dagen staar i Deres fulde Kraft, forjættende endnu en rig Produktion til Ære for vort Land og til Glæde for de Tusinder, for hvem De er en kær Gæst i de Stunder, hvor de efter endt Slid søger Vederkvægelse for Sjælen.

De har gennem de svundne Aar givet os de herlige, rige og varme Lys fra Deres Muse. Derfor har vi i Dag hejst Flaget og tændt Lysene for Dem i dette store og festlige Hus. Vi haaber, det vil berede Dem den Glæde, vi ønsker Dem, og vil blive Dem og Deres Kære et Minde for de kommende Dage. — Hjertelig velkommen!

Det bekræfter vi alle med et trefoldigt Hurra for Digteren Jeppe Aakjær.

Efter at Sangeren Gunder Knudsen havde sunget „Majesang“;

„Hjorddrengen“ og „Ole sad paa en Knold og sang“, besteg

Professor Vilh. Andersen Talerstolen.

Kilde

Aakjær, Jeppe: Min Hædersdag paa Københavns Raadhus 10. September 1926. Levin & Munksgaards Forlag, København 1927.

Kildetype

Dokumentation i bogværk

Tags

Hyldesttale, Socialdemokratiet, Åbningstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/jens-jensens-tale-i-anledning-af-jeppe-aakjaers-60-arsfodselsdag>